

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316205877
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6316205877.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, vo veci starostlivosti o maloletého N. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, v zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y., syn matky: G. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., O. P. XXXX/XX a otca: E. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., v zastúpení T. B., advokátkou, so sídlom Z. H., L. X, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha zákazu styku otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 05. 09. 2016 číslo konania 8P/183/2016 - 19, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vydal neodkladné opatrenie, ktorým otcovi maloletého dieťaťa E. Y., nar. XX. XX. XXXX, dočasne zakázal styk s maloletým dieťaťom. Matke uložil povinnosť podať návrh vo veci samej v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia s tým, že určil, že neodkladné opatrenie bude trvať, a to v prípade, ak matka návrh na súd nepodá, tak do 30 dní od doručenia rozhodnutia; a v prípade, že matka maloletého dieťaťa podá návrh vo veci samej, tak do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Rozhodol tak s odôvodnením, že v záujme zabezpečenia starostlivosti o maloleté dieťa, a to aj vzhľadom na správanie sa otca bolo potrebné, a to v spojení s § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1, 2 CSP a § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. - CMP, v spojení aj s § 367 CSP, bolo potrebné tak postupovať.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Žiadal uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť z dôvodu, že nie sú dané dôvody pre vydanie neodkladného opatrenia. Podľa názoru otca, matka neosvedčila okamžitú potrebu závažného zásahu do rodičovských práv. V danej veci súd vychádzal len z tvrdení matky maloletého dieťaťa, ktoré nie sú vôbec objektívne. Zlý vzťah medzi rodičmi maloletého dieťaťa je vykonštruovaný, a to z dôvodu nemožnosti majetkového vypořádania medzi rodičmi, pričom sa nehľadí na záujmy maloletého dieťaťa. Je to práve matka maloletého dieťaťa a stará matka, ktoré takéto nezhody vytvárajú, pričom nebolo preukázané, že by bolo maloletého dieťaťa traumatizované práve správaním sa otca maloletého dieťaťa. Dieťa je v prítomnosti otca spokojné, nemá pred otcom žiaden strach, pričom otec má stále záujem o riadny výkon svojich rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Všetky nezhody vyplývajú práve z toho, že otec vložil finančné prostriedky do domovej nehnuteľnosti vo vlastníctve starej matky maloletého dieťaťa. Keďže došlo k narušeniu vzťahov medzi otcom a matkou maloletého dieťaťa a otec sa musel z nehnuteľnosti vystahovať, žiadal o vrátenie investícií do domovej nehnuteľnosti, z ktorého dôvodu potom začali vznikať spory a útoky zo strany matky maloletého dieťaťa a starej matky vo vzťahu k otcovi, čím sa vytvárajú umelo konflikty, čo dávajú za vinu otcovi maloletého dieťaťa. Lekárske potvrdenia, ktoré boli v konaní predložené, boli vyhotovené len za účelom, aby tieto listinné dôkazy boli v neprospech otca maloletého dieťaťa a viedli k tomu, aby sa zakázal jeho styk s maloletým dieťaťom. Dieťa je tak využívané ako nástroj manipulácie so zámerom ublížiť otcovi maloletého dieťaťa v tej najcitlivejšej oblasti, pretože

svoje maloleté dieťa má rád a v rámci svojich rodičovských práv a povinností mu chce zabezpečiť čo najvhodnejšie podmienky pre jeho výchovu. Je nesporné, že komunikácia medzi ním a matkou maloletého dieťaťa nie je dobrá. Táto okolnosť však nemôže byť na ujmu jeho vzťahu k maloletému dieťaťu. Uvedené okolnosti súd prvej inštancie nedostatočne vyhodnotil, a preto nemohol aj dospieť k jeho správne právnemu záveru. Predbežné opatrenie tak bolo nariadené na základe neoverených tvrdení matky maloletého dieťaťa a písomných podkladov, ktoré nemôžu svedčiť o negatívnom vzťahu otca k maloletému dieťaťu. Bol toho názoru, že má vytvorené všetky podmienky pre riadnu výchovu maloletého dieťaťa, ktorú chce riadnym spôsobom aj realizovať, a preto nie je dôvod k tomu, aby mu v tomto bolo bránené. Žiadal preto podanému odvolaniu vyhovieť.

3. Na odvolanie otca maloletého dieťaťa sa vyjadrila matka, ktorá nepovažovala jeho tvrdenia za dôvodné. Poukazovala na to, že otec pri styku s maloletým dieťaťom rieši svoje finančné problémy, a to krikom a nadávkami, pričom svedkom tohto je maloleté dieťa, čo preň znamená neúmerný stres a záťaž. Tvrdila, že si je vedomá svojich povinností a maloleté dieťa otcovi aj dávala. Tento sa však v jeho prítomnosti nesprával tak, ako sa správať mal. Svedčí o tom aj útok na jej matku, ktorá musela vyhľadať lekárske vyšetrenie, pričom tento zasiahol aj maloleté dieťa. V dôsledku tohto útoku jej matka spolu s maloletým dieťaťom vyhľadali lekárske ošetrenie, pričom odtiaľ sú vyhotovené lekárske záznamy. Ide o relevantné doklady a v snahe riešiť problém s otcom maloletého dieťaťa sa obrátila aj na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Y., kde jej odporučili podať návrh na súd. Pokiaľ teda súd prvej inštancie nariadil vo veci neodkladné opatrenie, považovala jeho rozhodnutie za vecne správne.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 ods. 1 CSP v spojení aj s § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a toto v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. V zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania otca maloletého dieťaťa dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie pri vydaní neodkladného opatrenia zohľadnil všetky podstatné okolnosti majúce vplyv na jeho vydanie, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil.

7. Neodkladné opatrenia sú vedené jednak v ustanovení § 324 a nasl. CSP, ale aj v tretej časti zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilného mimosporového poriadku v ustanoveniach § 360 a nasl. CMP. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. aj pre neodkladné opatrenia podľa Civilného mimosporového poriadku sa použijú aj ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku.

8. Z obsahu spisu je nesporné, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia je podávaný v súvislosti s už vykonanou úpravou práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Matka maloletého dieťaťa sa domáhala zákazu styku otca s maloletým dieťaťom, a to vzhľadom na jeho nevhodné správanie v súvislosti s realizáciou styku otca s maloletým dieťaťom. Otec sa pri styku má nevhodne správať vo vzťahu k matke maloletého dieťaťa, pričom toto negatívne vplyva na celkový stav maloletého dieťaťa a vytvorené sú tým stresové situácie, ktoré nepriaznivo ovplyvňujú jeho vývoj.

9. V zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. V súlade s § 326 a § 325 ods. 1 CSP skúmal súd prvej inštancie, či bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery vydaním neodkladného opatrenia.

11. V tejto súvislosti je nesporné, že vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa nie sú dobré. Toto potvrdil v podanom odvolaní aj otec maloletého dieťaťa. Keďže je upravený súdnym rozhodnutím styk otca s maloletým dieťaťom, je nevyhnutné, aby tento styk s maloletým dieťaťom prebiehal takým spôsobom, aby to neovplyvňovalo negatívne na jeho psychický vývoj, teda tak, aby dieťa počas tohto styku nebolo

žiadnym spôsobom stresované. Matka maloletého dieťaťa však poukázala na to, že tomu tak nie je, pričom nevhodné správanie otca vyvrcholilo dňa 24. 08 2016, keď sa stretol s maloletým dieťaťom a vtedy práve došlo k incidentu, kedy bola napadnutá jej matka - stará matka maloletého dieťaťa. Pri útoku zo strany otca maloletého dieťaťa na starú matku utrpelo v dôsledku nárazu aj maloleté dieťa, ktorému opuchlo X. O.. V dôsledku tohto útoku boli tak stará matka, ako aj maloleté dieťa ošetrení, o čom predložila doklady, z ktorých vyplývajú jednak zranenia u starej matky maloletého dieťaťa, ale aj maloletého N. Y.. Ani krajský súd nemal dôvod spochybňovať vydané lekárske správy a ich obsah.

12. Ak súd prvej inštancie aj na základe daného skutkového stavu vyvodil, že je tu potreba tento riešiť vydaním neodkladného opatrenia, tak jeho záver je správny, pretože styk otca s maloletým dieťaťom sa nemôže realizovať takým spôsobom, aby otec maloletého dieťaťa v jeho prítomnosti neovládol svoje správanie, napriek tomu, že existujú rozpory medzi ním a matkou maloletého dieťaťa.

13. Pri neodkladnom opatrení má súd poskytnúť aj dočasnú ochranu, pokiaľ sa nevyrieši právny vzťah ohľadom ďalšej úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Úlohou súdu je zabezpečiť, aby sa pri vydaní neodkladného opatrenia zabránilo takémuto stavu do tej doby, kým sa vzťahové otázky medzi otcom a matkou maloletého dieťaťa nevyriešia. Správne preto súd prvej inštancie odkázal matku maloletého dieťaťa na podanie návrhu vo veci samej, pričom súčasne určil, že ak takýto návrh bude podaný, tak neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej a v prípade, že takýto návrh matka nepodá, tak takéto neodkladné opatrenie bude trvať len 30 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie.

14. Pred rozhodnutím krajský súd zisťoval, či matka maloletého dieťaťa návrh na Okresný súd Brezno vo veci samej podala. Do spisu si zabezpečil návrh vo veci konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému N. Y., ktorý podala matka maloletého dieťaťa G. J. na Okresnom súde Brezno dňa 05. 10. 2016, ktorý je tam vedený pod sp. zn. 1P/69/2016. Týmto návrhom sa matka maloletého dieťaťa domáha zmeny pôvodnej úpravy práv a povinností otca maloletého dieťaťa vo vzťahu k maloletému N. Y., nar. XX. XX. XXXX, tak, že styk otca s maloletým dieťaťom sa zakazuje.

15. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že zo strany súdu nie sú spochybňované tvrdenia otca v podanom odvolaní, ovšem treba poukázať na to, že tieto tvrdenia zas vyvracala matka v podanom vyjadrení na odvolanie otca. V danom štádiu konania tak existuje tvrdenie otca maloletého dieťaťa proti tvrdeniam matky. Práve konanie vo veci samej je takým konaním, v ktorom bude vytvorený priestor na to, aby súd v rámci konania zistil, na ktorej strane sú pravdivé tvrdenia, a to vykonaním dokazovania prostredníctvom či už písomných dôkazov, výpovedí strán sporu, ako aj prípadných svedkov, aby tak zistil, či skutočne je dôvod na to, aby bol zakázaný styk otca s maloletým dieťaťom. Preto za daného stavu aj krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako správne.

16. Nie je však vylúčené, aby súd prvej inštancie aj na základe vykonaného dokazovania vo veci samej posúdil, existenciu dôvodu, pre ktorý bolo neodkladné opatrenie nariadené (§ 334 CSP).

17. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

18. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolať musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolať fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolať právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolať domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).